

ind derpaa, uagtet den ærede sidste Taler gav mig stærk Anledning dertil; men jeg tror heller ikke, at her er Stedet til at udfægte en Grundlovskamp. Jeg er mig baade min Stilling og mit Ansvar fra den Tid bevidst og trænger ikke til det ærede Medlems eller til nogen Andens Beskyttelse i den Henseende. Det Ansvar, jeg kommer til at bære derfor, er jeg stærk nok til selv at bære. Forøvrigt er det endnu min bestemte Mening, at vi selv den Dag idag kunne glæde os over, at Forfatningskampen kom tilende, dengang den gjorde det, saa det er Noget, man ikke har Ret til hvert Dieblis at rette Bebreidelse imod os for. Det forekom mig, at, naar det ærede Medlem rettede en saa stærk Bebreidelse mod den kommunale Valglov af 1855, kom han næsten til at give den en anbefaling, idet han anførte, at en saa praktisk Mand som Peter Bang netop dengang var Indenrigsminister, og at det var under hans Ledelse, at denne Lov blev vedtagen. Det forekommer mig virkelig, at det var en meget stor anbefaling for den Valglov, som nu allerede har bestaaet i 16 Aar, og det paa en saadan Maade, at jeg tror, at der er en almindelig Tilfredshed med den. Der er, saavidt mig bekjendt, ikke følt nogen Trang til Forandring i denne Valglov udenfor denne Sal; men kun her ser det ud til, at der er en forfærdelig Trang til at fremkomme med Forslag til Forandring i den. Det, der forøvrigt har foranlediget mig til at begjære Ordet idag, var det Foredrag, som blev holdt i Slutningen af Mødet igaar af den ærede Forslagsstiller, som tillige er saa heldig at være Ordfører for sit Forslag. Han udtalte nemlig i Begyndelsen af sit første Foredrag, at Udvalgets Mindretal havde misforstaaet Flertallets Betænkning; thi der vilde ikke ske nogen Forandring, og hans Lovforslag gik ikke ud paa at give de mindre Skatteydere Magten. Er det Tilfældet, at Mindretallet saaledes har misforstaaet Flertallet og Forslagsstilleren, og at Forslaget ikke har nogen Betydning eller ikke vil føre til Nogetsomhelst, saa forekommer det mig virkelig ogsaa, at den ærede Forslagsstiller selv har misforstaaet sit Forslag, og saa kan jeg ikke skjønne Andet

end, at det er et doktrincert Experiment, som man ikke burde spille Folkethingets Tid med. Men jeg tror ikke, at det egentlig forholder sig saaledes; jeg tror, at den ærede Forslagsstiller saavel som Flertallet, der følger ham, i den Henseende have tillagt det nogen mere Betydning, og det forekommer mig, at der er enkelte Udtryk i Betænkningen som bestyrke denne Mening. Det hedder saaledes i Betænkningen Sp. 1019, at der ved den foreslaaede Ordning vil komme en langt livligere Deltagelse og større Interesse for Valgene, og at det vil føre friske og for det kommunale Liv nyttige Kræfter til, som under de nu stedfindende Særinteresseskehensyn ikke kunne komme i Betragtning. Det forekommer mig altsaa, at det fremgaar deraf, at saavel den ærede Forslagsstiller som det ærede Flertal har troet, at hans Forslag vil føre til nogen Forandring i den nu bestaaende Tilstand; men naar det er Tilfældet, tror jeg ogsaa, at den ærede Forslagsstiller har Ret i at sige, at Mindretallet har misforstaaet ham, naar det ogsaa mener, at det vil føre nogen Forandring med sig. Den ærede Ordfører kom til at udtale næsten en Beklagelse over, at den nuværende kommunale Valglov nu allerede havde bestaaet uforandret i 16 Aar. Det forekommer mig, at man istedetfor at beklage det, maa anse det som en anbefaling for denne Valglov, at den har kunnet bestaa saalænge, og at man endnu finder sig ret vel tilfreds med den, at der endnu ikke er reist nogen egentlig Besværing over den eller vist sig nogen Misnote med den. Det forekommer mig at være en stærk anbefaling for den nuværende Tilstand. Naar den ærede Ordfører i sit Foredrag igaar kom til at ville gøre en Sammenligning mellem den nuværende Tilstand og den tidligere Tilstand, som blev skabt ved Anordningen af 13de August 1841, og var nær ved at finde ud, at man dengang gav en Kommunalforfatning friere end den nuværende, tror jeg ogsaa, at han har taget noget feil i den Henseende. Det er ganske vist, at efter Forordningen af 13de August 1841 havde Besiddere af fra 1 Td. Hartkorn og opad ens Valgret til de daværende Sogneforstanderskaber; men man maa